

ציור 3. השמדת בוזזים החוזרים דרך הלימס, אם לא היה סיפק לבלום את פשיטתם לפנים הארץ.

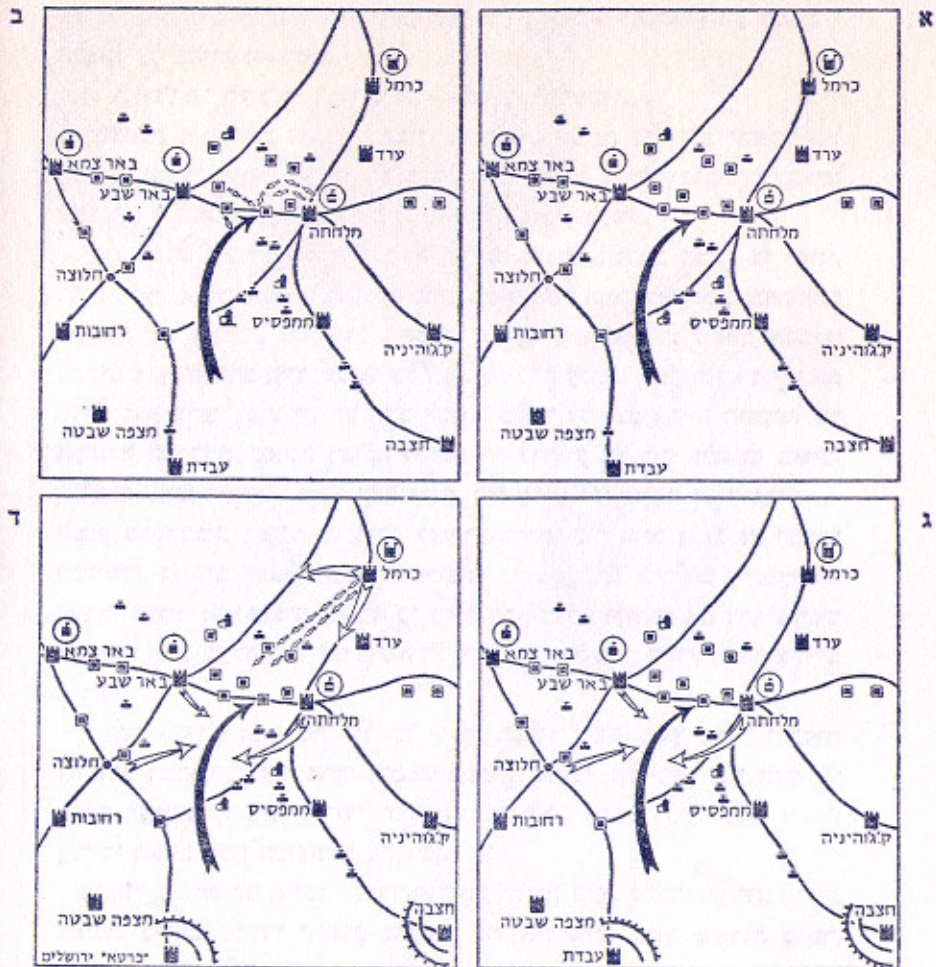
המרחב העיקרי

א. ברצועת ההגנה העיקרית

שלושה גדודים מובחרים של פרשים איליריים, שמפקדותיהם שכנו במעון, באר-צמא ובאר-שבע, היו ערוכים לאורך הקו הבשר-נחל-באר-שבע; גדוד אחד של חי"ר (ה-Cohors I Flavia), שמפקדתו שכנה במלחתה, הגן על החלק המזרחי של קו זה עד לים-המלח; וגדוד-פרשים אילירי נוסף שיווה עומק למערך בכרמל והגן על דרכי-העלייה להר חברון.

ב. באיזור הקדומני

באיזור זה חנו יחידה של קשתים רכובים בני הארץ (Equites Sagitarii Indigenae), שמפקדתם שכנה במואחילה (היא מחמל שבמכתש-רמון), ועוד שני גדודים של חיל-רגלים. החוקר אלט קבע, כי מקום מושבו של הגדוד האחד היה בק' גוהינייה, שזיהה אותה עם Tamara של הנוטיטיה, וכי הגדוד השני חנה

ציור 2. המהלכים הטקטיים הסכימטיים לעצירת פשיטת שוסים בתוך הלימס.

א. היתקלות הפושטים במצד; ב. תגבור המצד ויתר מוצבי המרחב, כדי לבלום את התקדמות האויב בתוך גורת ההיתקלות; ג. עריכת התקפות נגד מתוך המצודות השכנות, כדי להביס את האויב ולחסום את דרכי-הנסיגה שלו; ד. הפעלת העתודה המרכזית, בשעת הצורך. (במציאות ייתכן, ששניים או יותר מן השלבים הנ"ל בוצעו בעת ובעונה אחת).